

„Uviděli ho jak kráčí po moři.“

Marek 6 kap.

BETLÉMSKÁ HVĚZDA...

Thomas Werk nazval svoji metalovou plastikou Betlémská hvězda. Zvláštní, hvězdu si představujeme jinak. Na nebi, lehkou, zářící... Metalová konstrukce je těžká nejenom jako materiál, ale také obsahově. Snad právě toto je přístupovou cestou k plastice, k Betlémské hvězdě, jejíž poselství také není lehké. Umělec je nechtěl zlehčovat. Před více než dvěma tisíci lety, když se za hvězdou vydali mudrci od východu, vyložit její poselství také nebylo jednoduché. Boží lid Izrael měl jiné představy.

Autor se pokusil dát výraz tajemství Vánoc radikálně, jednoduchou geometrickou formou. Chtěl vyjádřit spojení Boha a člověka v Ježíši Kristu. Spojení nebe a země, nekonečného s konečným.

Nejdřív si všimneme kruhu, který spojuje, drží dohromady a váže. Je v něm cítit nakupenou sílu. Svou celistvostí bez začátku a konce je symbolem pro Boha. V jeho jinak prázdném středu se křížují, ba pronikají, tři čtyřhranná železa. Symbolicky dvě stojící tvoří řecké písmeno X, zkratku pro řecký titul Jesus „Christos“ – pomazaný, z hebrejského Mesiáš. Horizontální trám připomíná rameno kříže a odkazuje na Ježíšovu smrt. Zářící paprsky hvězdy jsou vytvořeny teprve skrze proniknutí kruhu, po sneseném utrpení. Ohlašují Boží slávu, která je na druhé straně ponížena a omezená lidským násilím.

Podstavec, na kterém hvězda stojí, může být ocasem komety. Nebo nám svou formou může připomínat domeček. Z jeho prázdnoty vyzařuje otevřenost ale také bezpečí. Vše je připraveno pro příchod: vodorovný trám připomínající jesle, Maria a Josef, dva k sobě nakloněné trámy. Na těchto základech se usadil Bůh.

Tato plastika může být připomínkou, že Betlémská hvězda září i nad mým domem, nad mým životem. Hlásá nejenom příchod Mesiáše, ale také jeho ochrannou a sílicí přítomnost od jeslí, přes život až k márám, vždy ve středu života. Vždy tam, kde je setkání neseno láskou.



POŽEHNANÝ ROK 2008

S TÍMTO VĚDOMÍM PŘEJE P. DANIEL O. PRAEM.

ČTVRTKY V DCB

24. 01. 2008 19:30 Andělé

31. 01. 2008 19:30 Biblická hodina

dpj

PODĚKOVÁNÍ ZA POMOC V MINULÉM ROCE

Chtěl bych Vám všem ze srdce poděkovat za Vaši pomoc a podporu při chodu farnosti, všem „viditelným“ i „neviditelným“ pomocníkům ve všech sférách, za vše co pro řepské společenství děláte. Vážím si Vaši ochoty a pomoci. Zaplat' Pán Bůh.

Váš P. Daniel O. Praem.

FARNÍ PLES se blíží!

SRDEČNĚ VÁS VŠECHNY ZVEME na farní ples, který se letos uskuteční V SOBOTU 2. ÚNORA 2008 V ŘEPSKÉ SOKOLOVNĚ. Lístky budou prodávány každou neděli po mši u Sv. Rodiny a jejich ceny zůstávají stejné jako v letech minulých; ke stolu 160,- Kč a studentská k "stání" (lépe snad ale k tancování) je za jistě přijatelných 100,- Kč. Hrát bude osmičlenná KAPELA DISCANT Z BEROUNA, čekají nás kulturní vystoupení a samozřejmě tombola. Hledáme také dobrovolníky na přípravu sálu, tomboly a zajištění pořadatelské služby (šatna, lístky). V případě zájmu o lístky či spolupráci mne prosím kontaktujte na níže uvedeném čísle.

Filip Slavík 776 166 192

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ FARNÍ RADY DNE 13.12.07

- Kontrola plnění úkolů z minulého zasedání FR:
 - Návrh mříže umožňující větrání kostela sv. Martina - architekt, který prováděl rekonstrukci objektu, předloží svůj návrh řešení
 - Vytápění sakristie sv. Martina:
 - zateplení stropu a utěsnění oken bylo provedeno.
 - byla ustavena komise na posouzení spotřeby el. v kostele Sv. Martina, členové: J. Klápště, D. Žofák, P. Suchel, J. Veselý
 - problém s prorůstáním zdi kořeny vedle kostela Sv. Martina od souseda - **úkol trvá.**
 - Panely v předsálí kostela sv. Rodiny jsou při pohledu z venku nevzhledné byly přemístěny.
- Je avizována privatizace bytu, ve kterém bydlí p. Daniel. P. Suchel osloví zástupce obce a zjistí možná řešení.
- Živý Betlém: hovořilo se o organizaci a přípravě této aktivity.
- Farní ples se uskuteční 2. února v Sokolovně v ul. Na Chobotě - připravuje F. Slavík
- V Kostele sv. Rodiny bylo instalováno řízení zvonů pomocí DCF rádiovým časovým signálem, cena do 10 tis.vč. DPH z prostředků farnosti, faktura zatím nepřišla
- Pokyn pro dveřníky: Na půlnoční mši bude fin. sbírka od návštěvníků jako v neděli
- Příští farní rada se bude konat ve čtvrtek 10. ledna 2008 od 19.30 hod. v klubu DCB.

Zapsal: Veselý, pátek, 14. prosince LP 2007
(zápis je krácen pro potřeby MN)

CO SE DĚJE U NÁS?

POCTA NAŠÍ FARNOSTI

V předvánočním čase obdržel Dr. Jaroslav Šturma, člen naší farní rodiny, ministerské vyznamenání – za zásluhy v péči o děti s vrozeným postižením a jejich rodiny.

Když nekřesťanský stát ocení křesťana, musí k tomu být jistě velmi závažný důvod. Doktor Šturma byl dosud oceňován spíše v cizině: je členem Papežské akademie pro život, je zván k přednáškám do Německa, Rakouska a Itálie, ale též do USA a Indie; přednáší na pražské Karlově univerzitě a především vede středisko Paprsek, které pečuje o děti s postižením. Je to již druhé středisko, které vybuďoval: vedení prvního mu odebrala mocná politická strana, která tam dosadila svého exponenta, sice bez kvalifikace, ale zato majitele příslušné stranické knížky: podotýkám, že to bylo již po roce 1990. Doktor Šturma přijal tuto nespravedlnost klidně a dal se znovu do práce na jiném místě. Ve farnosti je snad známo, že vychoval pět dětí a navíc přijal do své rodiny těžce postiženého chlapce, který by jinak brzy zahynul v ústavní péči. Přestože je trvale pracovní velmi vytížen, neodmítl doktor Šturma nikoho, kdo se k němu obrátil se svými problémy nebo s problémy svých blízkých a nachází i čas, aby pracoval ve farní radě naší farnosti.

Radujme se tedy, že máme mezi sebou tak významného a příkladného člověka a přejme mu dostatek sil a Božího požehnání pro jeho záslužnou činnost.

Miloš Voplakal

...o předání ocenění PHDr. Jaroslavu Šturmovi v minulém roce se lze také dočíst na této webové stránce:
<http://www.mzcr.cz/index.php?clanek=2931>

CAUSA: KOUŘENÍ

Jen asi špatně vidící člověk si nevšimne, kolik mladých lidí, bohužel zejména dívek na veřejnosti (ale i jinde) kouří. V okolí škol, a to i základních je možno pozorovat skupinky žáků, kteří takto dávají najevo, že "jsou již dospělí"... . Napsal jsem "bohužel zejména dívky". Proč?

Drtivá většina z nich se totiž stane matkou. Odborníci tvrdí, že největší poškození ještě nenarozeného dítěte - plodu, nastává právě v době, kdy ještě mnohá žena neví, že je těhotná... .

V této souvislosti je vhodné připomenout ještě další argument proti kouření mladistvých (a kouření vůbec): pedagogové (i rodiče) potvrdí, že současní mladí lidé (žáci a studenti či učňové) nemají silnou vůli (není to i vina nás dospělých-shovívavých rodičů, vyučujících a vedení škol?), která je zapotřebí, aby tito-kteří jsou budoucností našeho národa-se přinutili učit se či studovat. Ještě menší je naděje, že přestanou kouřit v zájmu svého ještě nenarozeného dítěte či později kojence. Vidíme to i v autech: děti cestují v zakouřeném malém prostoru, který zakouří jeden či dokonce oba rodiče, sedící na předních sedadlech... . Není právě toto podkopávání zdraví národa? Proč poslanci nepodpoří ve větší míře snahy svého kolegy MUDr. Josefa Janečka; který se uvedenou problematikou již delší dobu zabývá.

RNDr. Frant. Nosek

NA SLOVÍČKO S ... P. HROZNATOU I.

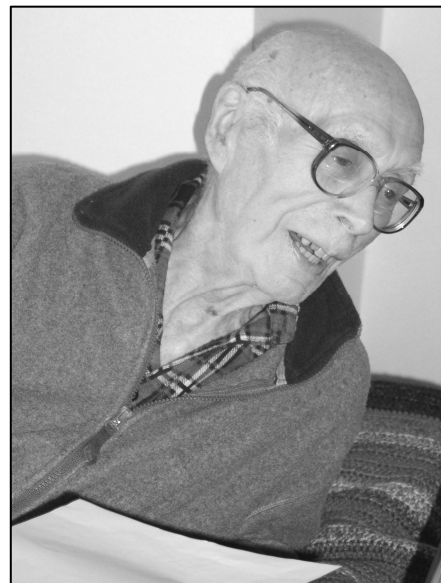
„MÁM KRISTA PÁNA RÁD!“

(mládež u P. Hroznaty Svatka)

Asi před tři čtvrtě rokem jsem se domluvil s P. Hroznatou na rozhovoru. S mládeží jsme pak jeden pátek přišli do jeho pokojíku posedět s ním pár chvil. Jistě jsme ještě tehdy nevěděli přesně jak tento rozhovor použijeme - teď, po jeho odchodu na věčnost, je to jasné! Je to vzkaz pro nás všechny... (pro autentičnost jsme ponechali i některé zvláštnosti jeho vyjádření a snažili se příliš jeho výpověď neměnit...)

Odkud jste a jak jste prožíval svoje dětství?

No tak vám mám dát odpověď na otázku odkud jsem - ano? To chcete vědět? Kdybyste jeli od Prahy, projeli byste Benešovem, jeli byste ještě kousek do Votic a směrem na Tábor po levé straně je Česká Sibiř (je tam studený kraj...) a po pravé straně silnice je Sedlec a říkáj tomu Český Merán - je tam moc pěkně, je to taková velká kotlina, je tam plno starých zámečků, usedlostí. No a odtamtud jsem. Moje maminka byla z těch kopců, co jsou okolo. Sedlec je 400 metrů nad mořem ale ty přifařené obce jsou až 700 metrů n.m. - a tam ty lidi chodili do kostela dvě hodiny. Oni byli zvyklí za 1. republiky hodně chodit, autobusy tam nebyly, dráha byla daleko...



Byly jsme čtyři děti, tři kluci po sobě a potom ještě jedno děvče. Můj otec brzo zemřel vinou doktora. Tatínek byl pekař a pekli se mazance, víte, co jsou to mazance? No to jsou vánočky jinou formou... Chodil samozřejmě u pece bez košile a nastyd. Pan doktor byl takový strejc, prohlíd ho a řekl: „To je obyčejný nachlazení.“ A tatínek za tři neděle příšerně otek, maminka zavolala lékařku ze sousední obce a řekla: „No to ho kolega zabil. To byl těžký zánět ledvin...“ No a tak postonával a zemřel. Zůstaly čtyři malé děti do desíti let no a maminka vdova. Starala se o všechno. Byla opravdu z věřící obce, v těch končinách nebyl ani žid, bylo to chudý, samí křesťané opravdoví, já jsem neznal žádné nekřesťany - to by musel být nějaký zločinec, rozumíte... Tam do kostela chodili všichni, až na ty, co nemohli - bylo to skutečně dost zachovalé... V okolních farnostech byli hodní kněží, šikovní, starali se o to, a z těch končin bylo hodně kněží rodáci.

A hned sousední farnost jsou Chyšky a z těch Chyšek je nynější kardinál. Takže je to soused. Z jedné obce byl pozdější opat Jarolímek a ten se na mě přišel podívat, ještě jako mladý velebníček, koukal po mně a pan farář pak zařídil, že mě vzali na Strahov, abych tady bydlel jako student. Já chodil do gymnázia do Bubenče a vyučovali mě jezuité. Vybudoval to tam pan arcibiskup Kordač, ušlechtilý člověk, vypadal jako svatý Jan Křtitel. Když jste ho slyšeli mluvit - on každé slovo krásně vyslovil... A k nám se občas také chodil podívat... (...) To gymnázium bylo výtečně udělaný, blízko něj bylo kruhové hřiště, třináct hřišť na volejbal a na házenou. My jsme byli sportovní gymnázium. Když k nám někdo přišel - dostal vždycky nakládačku - rozumíte... A na velkém stadionu jsme zase hráli fotbal. No - takže jsem měl krásný mládí...

Od malička jsem viděl ideál ve kněžství. U nás byl výtečný pan farář, kaplani - to jsem chtěl být. Víte a když potom maminka ovdověla, pan farář poslal nejstaršího bratra do Prahy ke kapucínům, k Loreť. A já jsem za rok zase přišel mezi studenty na Strahov. To byli hodní chlapci, přijali mě - bylo mi 11 let! V Praze jsem nikdy předtím nebyl, koukal jsem na to a myslel, že je to pohádka. No a výtečný kněz mě uvítal, říkal: „Podívejte se - tady budete spát. V té posteli se spí, tady se ani nečte, ani nejí!“ Tak jsem tam vyrůstal, přicházeli další hoši a byl tam tzv. *juvenát* - to je z latinského *juvenis* - dorostenec. Tehdy bylo tak málo kandidátů ke kněžství, že pan arcibiskup podnítil řeholníky i faráře, aby šikovní chlapce - ministranty posílali do malého semináře. A tam jsem vyrůstal...

A když mi bylo devatenáct, tak jsem měl maturitu, vstoupil jsem na Strahov a dostal jsem takový divný jméno Hroznata, rozumíte... To je jeden světec, který žil před 8 stoletími v západních Čechách a založil klášter Teplá - to je u Mariánských Lázní. No a tam jsem na Strahově vystudoval a vysvěcen na kněze jsem byl v r. 1940. Potom jsem šel na venkovské farnosti, byl jsem na Svatém Kopečku, potom jsem přišel do severních Čech a tam už jsem skoro trvale zůstal. Když jsem tam přišel - byl jsem čtvrtý Čech, všechno ostatní bylo německé. Němci se pak vystěhovali a přišli tam Volyňští Češi. (...) No a tak jsem se nakonec dostal až sem - šel jsem do důchodu, bylo mi 82 let, ještě jsem byl zdatný a najednou jsem otek, nevěděl jsem proč, nebolelo mě to i když jsem byl tak oteklý, že jsem si nezavázal ani boty. Náhodou jsem se dostal do vojenské nemocnice, ze které si mě zdejší představená vyžádala a já jsem vypadal jako nebožtík a tady si mysleli, že umírám, dostal jsem se z toho a teď jsem tu - rozumíte...

Co děláte rád a proč?

Já dělám rád kněžskou práci. Mě to skutečně baví! Mám Krista Pána rád, rád o něm hovořím a mám ho jako vzor. Víte, poznal jsem, že není v nikom jiném záchrany... Jeden čas jsem byl taky ve fabrice - v Praze, byl jsem taky v kriminále, jako poctivý kněz...(pan biskup dostal 25 let, můj bratr 18 a já dostal 12 let. To nás zkasírovali, co? To patřilo k věci, aby kněz nebyl jen v pohodlíčku, ale něco zkusil...) Ať jsem byl kdekoliv, tak jsem se snažil Krista Pána sdělovat lidem a často mi řekli: „Nebylo to marné, že jste tady byl!“ Víte já bych se s těma lidma nesetkal, ale tím, že jsem dělal sám nádeníka (víte - já jsem pomocný dělník - ještě to mám pořád v občanském průkazu!) jsem byl mezi lidma a lidem jsem sloužil - přiblížil jsem jim Krista Pána. Ptali se mně: „Proč tady jste - co jste provedl?“ „Nic, říkal jsem pravdu!“ „To jste neměl - víte, tohle je taková doba, kdy je všechno dělané podle lži...“ Byl jsem tam 10 let - velkou zkušenost jsem tam udělal a baví mě to pořád.

Otče, vybavujete si nějakou příhodu z vězení nebo z fabriky?

Víte ve fabrice jsem se setkal aspoň s pětistý kněžími ...Kartouzy, Valdice. Všichni ti vězni byli pak po rozsudku rozmístěni do Leopoldova i někam jinam. Já jsem se tam naštěstí setkal s vynikajícími kněžími a tam jsme si všichni tykali! Nikdo se neptal, jestli je biskupem nebo profesorem ale jak se jmenuješ křestním jménem! Rozumíte - to bylo něco - bratrství! A stýkáme se ještě do dneška - pokud jsou na živu. Mnoho lidí už je na věčnosti, ale my jsme se opravdu těšili a těším se na ten budoucí život. Vy ještě ne - vy ho máte před sebou, ale já už ano, rozumíte. A jsem zvědavý až uvidím Pána Krista tváří v tvář, apoštoly, Pannu Marii, svého patrona Jan Křtitele... Tam jsem určen jednou žít, Pán Ježíš mi slibuje, že ten život má on! Víte kolik bylo Pánu Ježíši, když šel do věčné slávy? Třiatřicet! A my tam budeme v tom věku třiatřicet jako on! To bude něco! Já tam nebudu vetchý stařec, ani jako ty babičky, já tam budu jako mladý, statný člověk! Takže - těšte se na to! To ti chudáci ateisti nemaj, u nás se chopila moci nevěrecká, ateistická klika, pak to ničili nacisti, potom marxisti, pak různí zednáři... a církev měla plno nepřátel. No a kam to dopravovali - nikam. Rozumíte - lidi se naučili hodně krást, podvádět a pak tu zůstalo pár procent věřících a my jsme tady proto, abychom to šířili, abyste uměli to povědět kamarádům. Já jsem učil v Žatci, takový šikovný kluk tam chodil a on tak poslouchal, že druhý den ve své třídě to úplně opakoval po mně. Učitelka se mohla zbláznit, že tam šíří víru. Tak donutila rodiče, že od toho náboženství musel odejít. Víru musíme hlásat! Dneska tu byl jeden mladý člověk, je to kumštýř, je mu 26, já jsem ho křtil u sv. Norberta, šikovný chlapec a ten opravdu Krista Pána má rád! To se naučíte víc a víc. Až vám bude víc let, tak si ho teprve začnete vážit, teprve potom, rozumíte. Už teď, ale teď ještě si pořád tvoříte názory - potom budete hotoví a pak byste se za Něho prali!

připravil DŽ

ZPRÁVY ZE SERVERU RES CLARITATIS

MUČEDNÍCI ROKU 2007

V roce 2007 zahynulo 21 katolických misionářů. Z nich je 15 kněží - 6 řeholních, 9 diecézních, 3 diecézní jáhni, 1 řeholní bratr, 1 řeholnice a 1 seminarista.

3 zahynuli v Mexiku, 2 v Kolumbii, 1 v Brazílii, 1 v Guatemale, 2 v Jižní Africe, 1 v Keni, 1 ve Rwandě, 2 ve Španělsku, 4 v Iráku, 3 na Filipínách, 1 na Srí Lance.

PAPEŽ O MUČEDNICTVÍ

"Mučednictví v křesťanském pojetí je aktem lásky k Bohu a ke všem lidem včetně pronásledovatelů", řekl papež v letošní promluvě na svatoštěpánský svátek. "Tatáž láska, která přiměla Božího syna, aby se zbavil všeho a byl poslušný až k smrti kříže, přiměla i apoštoly a mučedníky, aby dali svůj život za evangelium".

Znamením této lásky jsou modlitby za nepřátele a pronásledovatele, pokračoval papež. To odlišuje křesťanské mučedníky od těch, kdo jsou obětmi svých vlastních ideálů.

Mučednictví odjakživa patřilo k vyznávání víry a je dodnes aktuální: "i dnes dostáváme zprávy o misionářích, kněžích, biskupech, řeholnicích i laicích, kteří jsou pronásledováni, mučeni a vězněni: brání se jim ve vyznávání víry, protože jsou učedníky Kristovými: někteří trpí a umírají kvůli svému spojení s obecnou Církví a kvůli loajalitě k papeži", řekl papež.

Asia News, 28. 12. 2007

HNUTÍ PRO ŽIVOT PÍŠE LIDOVECKÝM SENÁTORŮM

Věc: Otevřený dopis senátorům za KDU-ČSL JUDr. Petru Pithartovi a Ing. Josefu Vaculíkovi

Vážený páni senátoři,
dovolujeme si Vás oslovit tímto otevřeným dopisem v souvislosti s Vaší veřejnou podporou profesora Jana Švejnara jako kandidáta na prezidenta České republiky.

Přestože respektujeme odborné kvality tohoto levicového kandidáta, nelze zavírat oči před skutečností, že jeho postoje k bioetickým otázkám a k otázkám, které se týkají rodiny, jsou buď sporné nebo zcela neznámé. Na srdci nám leží zvláště jeho přístup k zavedení eutanázie - tedy úmyslného zabíjení těžce nemocných lidí (kterou by umožnil) a k adopcím dětí homosexuálními páry, které jsou pro něj přijatelné.

Stávající prezident Václav Klaus se i přes mnohé výhrady osvědčil a své postoje deklaroval nejen sliby. Je třeba spravedlivě přiznat, že se zcela zřetelně postavil za přirozenou roli rodiny a jednoznačně ji ze své funkce hájil. Podobně jednoznačně se vyjádřil pro zachování nedotknutelnosti života nemocných lidí ohrožených eutanázií a veřejně přislíbil udělat vše pro to, aby se nemocní lidé u nás nemuseli strachovat o svůj život.

Jsme přesvědčeni, že pro senátory zvolené za křesťansko-demokratickou stranu, která hodnotově vychází z křesťanských zásad odrážejících zdravý rozum a úctu ke každému jednotlivci, by bylo v příkrém rozporu svěřit svůj hlas Janu Švejnarovi, který se veřejně hlásí ke zcela opačným hodnotám pošlapávajícím lidskou důstojnost.

Věříme, že v zájmu dobra celé společnosti a odpovědnosti ke svým voličům zapomenete na případná stará nedorozumění, oprostíte se od osobních pocitů a budete hájit hodnoty strany, za kterou jste byli do Senátu zvoleni.

Za Hnutí Pro život ČR

Mgr. Radim Ucháč

BRITÁNIE: MULTIKULTURALISMUS VEDE K SEGREGACI

Anglikánský biskup z Rochesteru, Rev. Michael Nazir-Ali, rodilý Pákistánec, veřejně varoval, že muslimové v Británii vytvářejí nepřístupné zóny, kde jsou lidé jiné rasy nebo víry ohroženi fyzickými útoky.

"Británie na jedné straně ztrácí důvěru v křesťanskou vizi, která je základem jejích výtvarných a kulturních hodnot, na druhé straně se snaží přizpůsobit novým příchozím na základě filosofie multikulturalismu", napsal pro list *The Telegraph*.

Biskup konstatuje, že křesťanství v Británii kvůli tomu ztrácí svůj veřejný rozměr. Je ohrožena existence kaplí a farností v nemocnicích, ve vězeních a ve vzdělávacích institucích, protože úřady chtějí

"multikulturní" zařízení, jež neberou ohled na výrazně křesťanský charakter britských zákonů, hodnot, zvyků a kultury. Píše, že "nová filosofie multikulturalismu" začíná společnost hluboce rozdělovat. Obviňuje také duchovní, jimž podle něho chybí "mravní a duchovní vize".

Biskupova slova potvrzují obavy předsedy britské Komise pro rovnost a lidská práva Trevora Phillipse, který řekl, že země bezmyšlenkovitě směřuje k segregaci.

The Telegraph, 6. 1. 2008

NĚMECKO: VĚŘÍCÍCH MEZI MLÁDEŽÍ VÍCE NEŽ MEZI DOSPĚLÝMI

Asi 70 % Němců tvoří praktikující věřící: uvedl to výzkum Bertelsmannovy nadace.

Asi šestina příslušníků církví se nepovažuje za věřící. Naproti tomu třetina těch, kdo nejsou vázáni k církvím, se považuje za věřící: to platí zvláště pro bývalou NDR. Ve starých spolkových zemích se 78 % obyvatel považuje za věřící, 21 % za silně věřící. V bývalé NDR se za věřící považuje jen 36 % obyvatel.

Z průzkumu vyplývá, že více věřících je mezi mladými lidmi: 52 % lidí od 18 do 29 let se považuje za věřící, 14 % za silně věřící.

PRAHA: PRŮVOD ZA TŘI MILIONY

Na svátek Mláďátek se v Praze konal průvod, který připomenul padesátileté výročí přijetí potratového zákona a upozornil, že nás už stál 3 miliony mrtvých.

Průvod vyšel od strahovského kláštera, pokračoval kolem katedrály a přes malostranské náměstí, kde se lidé pomodlili směrem k parlamentu, na Karlův most. Proti sousoší Kalvárie účastníci předčítali 300 křestních jmen: při každém zazněl zvon a do Vltavy byla vržena červená růže. Průvod byl ukončen mší v dominikánském kostele svatého Jiljí.

ČT v tomto případě o události referovala korektně.

RC, hpž, 30. 12. 2007

OKÉNKO DO HISTORIE

Kolikrát člověk zjistí, že to dřívější nám pomáhá lépe porozumět tomu současnému. Možná tomu tak může být i u knihy, kterou mám na nějaký čas zapůjčenou od našeho kronikáře Milana Duška...

ÚRYVKY Z ENCYKLOPÉDIE PŘÍKLADŮV (vydané roku 1879)

SPRAVEDLNOST - Její potřebnost a vznešenost.

a) Jest potřebná

Laelius, Říman, v schůzi obecné na žádost všech jal se spravedlnosti zástupcem býti a ujišťoval ze vši své síly, že nic obci záhubnějšího není, jako bezpráví a že naprosto nemožné jest, aby se spravovala a trvala obec bez všelikého šetření spravedlnosti. (sv. Augustin)

Lev, syn Larykratův, otázan v kterém městě jistě a bezpečně se žije, odpověděl: "V tom městě, kde se ctí spravedlnost." (Šmída: Repert.)

b) Šlechtí; blaží; i chátra jí ctí.

Bayard pro svou udatnost a šlechetnost nazvaný „rytíř bez bázně a hany“ proslul též svou spravedlností. Životopisec jeho vypravuje, že ani v zemi nepřátelské neodešel z příbytku, aby byl poctivě nezaplátil, cokoliv se jemu a jeho vojákům poskytlo k vyživení. Často se stalo, že lidé nechtěli ničeho přijmouti, předstírajíce, že jim peníze v čas války beztoho neprospějí, ježto jiné nepřátelské vojsko jim je zase odejme.

Ale šlechetný voják dal vždy za odpověď: „Já, když platím, konám svou povinnost. Nejdou do boje, abych se živil loupením, a pak-li to jiní činí, nechci jich v tom následovat.“ (Herbsta výb. př.)

Agesilaus, král Spartanův, jsa tázán, dává-li moci přednost před spravedlností, řekl: „Nebylo by moci třeba, kdyby všickni lidé byli spravedliví.“ (Kal. Moravan 1865)

Sestra *Rosalie*, učiněný to anděl, po celých 50 roků sloužila nemocným a churavcům. Za revoluce francouzské i na barikádách ošetřovala raněné a všickni ji proto ctíli, což se r. 1848 ukázalo. Ujmula se jednoho uběhlíka a zavřela ho v místě bezpečném. Luza se chápala seker a sestra přistoupivši k nim pravila: „Moji milí, jeť tomu 45 let, co vás ošetřuji, kdykoliv se rozstůnete. Jsem-li vám již nepohodlná, nuže, zabte si mne! Já se vám nebráním.“ A hle, slova ta postačila. „Sláva sestře Rosalii!“ zvolali bouřlivci a pokojně klidili se odtud. (Blalověst 1852)

BOHOSLUŽBY, SVÁTKY, FARNÍ PROGRAM

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘEPSKÉ FARNOSTI (případné změny uvedeny nad tabulkou)

KOSTEL SV. RODINY

NEDĚLE – 9⁰⁰ (3. v měsíci s kytarovým doprovodem)

Pondělí – 16⁰⁰

Středa – 16⁰⁰

Pátek – 18⁰⁰

Sobota – 18⁰⁰ (s nedělní platností...) mše spojená s nešporami

KOSTEL SV. MARTINA

NEDĚLE – 7⁴⁵

Úterý – 17³⁰

Čtvrtek – 17³⁰

vydává:

Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1199, 163 00, Praha 6

redakce:

Mgr. David Žofák náklad: 170 - 200 ks, neprodejné

uzávěrka:

do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo předejte pas.as.D. Žofákovi osobně)

kontakty:

o.Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989, 235 302 058, david.zofak@tiscali.cz; <http://farnostrepy.klenot.cz>